

DØDSLEKENE

0705

Jeg visste at Sarah var i fare, men jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg visste ikke om jeg skulle bli eller gå. Men jeg visste en ting.... Jeg var i "døds lekene".

Jeg sto utenfor Sarahs hus og tenkte.
- Vi kommer for sent igjen, tenkte jeg bitterfullt. Sarah kom ut av huset og så halv gretten ut. Jeg tørde ikke spørre hva som hadde skjedd, for jeg trodde ikke det var noe bra.

Vi satte oss i bussen annpustende og slitene. Første time er gym, kjedelig! Etter gymmen var vi i kantina. Vi satt på "taper" bordet. Alle synes vi var upopulære. Vi så over til "college" bordet som de kalte det. Det var der de populære satt, blant annet Lise. Hun er den offisielle guttemagneten. Lise sto på stolen sin og sa:

- Snart er "døds lekene" i gang, igjen!
- Eleverrådet har bestemt at Tanja, Sarah er på lag mens jeg og Robert er på lag. Aplausen strømmet over dem. Nå skal jeg forklare hva "døds lekene" er, (keremt) "Døds lekene" går ut på at to lag skal konkurrere om seier. De har 24 timer på å finne den "blå flamme". Den kan være overalt.

Reglene er som følger. Alt våpen er lovlig, det er lov til å drepe, om det er nødvendig. Hvis du ikke har klart å fange den "blåe flamme", er du død. Så, jeg og Sarah er på en måte dømt til døden.

Skole dagen var straks ferdig, jeg og Sarah begynte å diskutere om hvem som skulle gå først.

- Jeg kan gjøre det. sa jeg villig.
- Nei, men okei. sa Sarah.
- Vi må vinne dette, Tanja. Brøren min var med på dette forrige gang, og han Han døde.

Resten av dagen var tung. Jeg slepte føttene av gårde.

Jeg fortalte mamma dette, hun begynte å gråte. Jeg tok på meg utstyret, med våpen.

Jeg møtte opp på start plassen og begynte å grue meg. Jeg skulle konkurrere med Robert.

- KLARE, FERDIGE..... GÅ. sa starteren. Jeg skar Robert på hånden. Han stoppet og begynte å bli noe forferdelig. "Nå har jeg et stor forsprang", tenkte jeg. Jeg kjente at bena begynte å srikte, så jeg måtte finne et sted jeg var skjult. Jeg så et hus langt oppi skogen. Det var uemmelig og grøssende, men

jeg måtte bare løpe på, for der var jeg skjult. Da jeg hadde løpt en stund var jeg framme ved døra. Huset virket forlatt. Huset var hvitt med slitte vinduer. Det var tykk tåke rundt, det begynte å bli kaldt. Jeg rakk akkurat å smette inn døra før Robert fikk øye på meg. Han tenkte sikkert det samme. Døra knirket skikkelig, rett framfor meg var det en hall med møbler fra 30-tallet. Hallen hadde et peissted, et bibliotek fullt av gamle bøker. Og midt i hallen var det en gyngestol, jeg tok et skritt fram. Så ble jeg overfalt bakfra. Jeg så ingenting, alt var hvitt. Jeg våkenet med at jeg var kneblet og bunnet. Jeg kjente et stikk i ryggen, det var en dolk der. Jeg dro den forsiktig ut, jeg satte i et lite skrik. Jeg kjente meg kald og kvalm.

- HUEEEELP!

Hva var det? tenkte jeg med frøsninger på ryggen.

- Sarah? skrek jeg. Robert har tatt henne.

Jeg visste at Sarah var i fare, men jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg visste ikke om jeg skulle bli eller gå. Men jeg visste en ting.... jeg var i "døds lekene".

Jeg fant Sarah oppe på loftet. Jeg slepte med meg henne med meg ut av spøkelseshuset.

Jeg kom til mål. - Dere er vinnerne, du har "den blå flamme", beste venninen din.

- Det var ikke Robert som gjorde det på
deg... Det var spøkeshuset, hvisket Sarah.

